

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 157/02-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. apríla 2003 v senáte zloženom z predsedu Jána Klučku a zo sudcov Alexandra Bröstla a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o sťažnosti Ing. E. K., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaniach vedených pod sp. zn. 14 C 120/96 a 8 C 153/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. E. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní:

- a) vedenom pod sp. zn. 14 C 120/96 porušené nebolo,
- b) vedenom pod sp. zn. 8 C 153/97 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 153/97 konal bez zbytočných prietahov.

3. Ing. E. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000,-- Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III je p o v i n n ý nahradiť Ing. E. K. trovy konania vo výške 12 000,-- Sk (slovom dvanásťtisíc slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet advokátky JUDr. V. D., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. augusta 2002 doručené podanie Ing. E. K. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom B., označené ako „Návrh vo veci porušovania základných ľudských práv a slobôd v konaniach 8 C 153/97 a 14 C 120/96 OS Bratislava III v zmysle Novely Ústavy SR platnej od 1. 1. 2002“. Sťažovateľka podanie na výzvu ústavného súdu doplnila o splnomocnenie pre advokátku JUDr. V. D., B., na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľka namietala zbytočné prietahy v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 153/97 a 14 C 120/96, v dôsledku čoho požiadala, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie „nariadil OS Bratislava III neodkladne meritórne rozhodnúť vo veciach 8 C 153/97 a 14 C 120/96, aby byt, ktorý užívam 32. rok, bol bez ďalších prietahov prevedený do môjho osobného vlastníctva a zaviazal súd uhradiť mi primeranú nemajetkovú aj majetkovú ujmu, spôsobenú mi nedôvodnými prietahmi v cit. konaniach“. V liste doručenom ústavnému súdu 9. septembra 2002 vyčíslila právna zástupkyňa majetkovú ujmu na sumu 400 000,-- Sk a nemajetkovú ujmu na 200 000,-- Sk.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky 25. septembra 2002 predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2

citovaného zákona. Pretože existenciu takýchto dôvodov nezistil, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

K prijatej sťažnosti sťažovateľky sa podľa § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde listom z 22. októbra 2002 vyjadril podpredseda Okresného súdu Bratislava III (Spr. 3570/02), ktorý uviedol:

„... oznamujem Vám, že spis veci sp. zn. 8 C 153/97 bol dňa 16. 05. 2002 predložený Krajskému súdu v Bratislave, ktorý rozhoduje o odvolaní sťažovateľky zo dňa 18. 12. 2001 smerujúce proti uzneseniu o prerušení konania zo dňa 11. 10. 2001. Vec prejednáva a rozhoduje sudkyňa JUDr. V. M.

Po vrátení spisu veci odvolacím súdom Vám obratom zašlem vyjadrenie k sťažnosti spolu so spisom veci.

Vec sp. zn. 14 C 120/96 prejednáva a rozhoduje sudkyňa prom. práv. M. B., ktorá bude na Okresnom súde Bratislava III pôsobiť zrejme už len do konca roku 2002. Tento týždeň bola hospitalizovaná. K 30. 9. 2002 mala v súdnom oddelení 539 nevybavených vecí.

Sudkyňa vec prejednáva a rozhoduje od 05. 10. 1998.

Čo sa týka samotnej sťažnosti musím v prvom rade poukázať na to, že samozrejme nie je v poriadku, ak súdne konanie trvá takmer sedem rokov, vec však prejednávali a rozhodovali traja sudcovia (JUDr. F., JUDr. K. a prom. práv. M. B.), čo určite tiež prispelo k dĺžke konania.

Je pravdou, že v konaní boli určité zdržania, bol tam prietah v období od 02. 02. 1998 do 11. 03. 1999, ale celkovú dĺžku konania spôsobila i navrhovateľka, resp. jej zástupkyňa svojimi podaniami týkajúcimi sa okruhu účastníkov i samotného predmetu konania.

K namietavému nerozhodnutiu o návrhu na spojenie oboch vecí (sp. zn. 14 C 120/96 a sp. zn. 8 C 153/97) zastávam názor, že súd nemá povinnosť o tom rozhodnúť.“

Keďže obaja účastníci konania súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, ústavný súd vo veci sťažnosti sťažovateľky konal a rozhodol bez jeho nariadenia.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, postupom Okresného súdu Bratislava III v konaniach sp. zn. 14 C 120/96 a 8 C 153/97.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným... rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred Okresným súdom Bratislava III ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným záverom:

Zbytočné prietahy v konaní sp. zn. 14 C 120/96

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu Okresného súdu Bratislava III zistil, že predmetom konania vedeného pod sp. zn. 14 C 120/96 bol pôvodne návrh sťažovateľky na vyslovenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu (pre údajné nedoplatky na nájomnom), ktorý však v priebehu konania postupne

zmenila na žalobu o odstránenie závad v byte a napokon na návrh na 10 % + 30 % zľavu z kúpnej ceny bytu pri prevode bytu do jej vlastníctva. Hoci samotné návrhy sťažovateľky nemožno považovať za právne a ani fakticky zložité, k zmenám predmetu konania pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 14 C 120/96 dochádzalo na základe jej návrhov vždy až po určitej etape procesného konania, resp. rozpracovania jej pôvodného (predchádzajúceho) návrhu, ktorý napokon buď vzala späť, alebo zmenila. V dôsledku takéhoto postupu sťažovateľky sa vec vedená pod sp. zn. 14 C 120/96 stávala procesne komplikovanou, pretože niesla so sebou potrebu reagovať na rôzne návrhy sťažovateľky, čím sa oddŕaľovala doba meritórneho rozhodovania okresného súdu. Dobu takéhoto „procesného prispôsobovania“ sa viacerým pozmeňujúcim návrhom sťažovateľky nemožno pričítať na vrub Okresného súdu Bratislava III, ktorý na ne zodpovedajúcim spôsobom reagoval.

2. Ďalším kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietáhov v konaní sp. zn. 14 C 120/96, bolo správanie sťažovateľky ako jeho účastníčky. Hoci ústavný súd na jednej strane konštatuje sťažovateľkin aktívny prístup k súdnemu konaniu a záujem oň (pravidelné nahliadanie do súdneho spisu, resp. jej právnu zástupkyňou), na druhej strane zistil, že doterajšia doba konania bola výrazne ovplyvnená jej úkonmi, ktoré vyvolávali potrebu, aby na ne okresný súd primerane procesne reagoval. Z predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že postup sťažovateľky možno v tomto smere charakterizovať v troch základných rovinách – stále spresňovanie predmetu konania počas celej doby konania, spresňovanie označenia odporcov, ako aj vedľajších účastníkov konania a jej nakladanie s vlastnými návrhmi a žiadosťami o spojenie konania s inými konaniami pred Okresným súdom Bratislava III.

V okolnostiach prípadu potom ústavný súd zistil, že pôvodný návrh podaný sťažovateľkou Okresnému súdu Bratislava III sa týkal vyslovenia neplatnosti výpovede z nájmu bytu a splnenia povinností súvisiacich s opravami v byte. Sťažovateľka mení po prvýkrát žalobný návrh 12. augusta 1996, tento na výzvu okresného súdu spresňuje 4. septembra 1996, domáha sa spojenia veci s konaním sp. zn. 6 Nc 159/96 a časť žaloby vyčleniť na samostatné konanie. Následne 9. decembra 1996 zobrala sťažovateľka svoj

návrh späť v časti týkajúcej sa vyslovenia neplatnosti výpovede žalovaného z nájmu bytu, ale na pojednávaní 23. apríla 1997 účastníci zhodne navrhli, aby súd vylúčil na samostatné konanie časť žalobného petitu, ktorá sa týka vyslovenia neplatnosti výpovede dohody o nájme bytu, o čom súd aj rozhodol (hoci konanie o uvedenom návrhu už na súde prebiehalo pod sp. zn. 8 C 44/96). Vo veci sp. zn. 14 C 120/96 sa tak ďalej koná iba o odstránení závad v byte. Ďalšie obdobie je ujasňovaním predmetu konania a odporcu, pričom v čase od 2. februára 1998 do 18. februára 1999 a od 13. júna 2000 do 21. februára 2001 súd vo veci neurobil žiaden úkon. Právna zástupkyňa sťažovateľky požiadala okresný súd, aby odstránil procesné pochybenia a ustanovil súdneho znalca z odboru stavebníctva. Zároveň ale uviedla, že už netrvá na vykonaní opráv v byte (s odvolaním sa na konanie vo veci sp. zn. 8 C 153/97), ale domáha sa 30 % zľavy z ceny bytu pri jeho prevode do vlastníctva. Na výzvu okresného súdu sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne spresňuje žalobný návrh 23. apríla 2001 tak, že žalovaný je povinný poskytnúť žalobkyni (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľke) zľavu z ceny bytu vo výške 10 % za trvale zhoršenú kvalitu bytu a 30 % za havarijný technický stav a trvá na spojení vecí sp. zn. 14 C 120/96 a sp. zn. 8 C 153/97. Dňa 10. októbra 2001 čiastočne berie svoju žalobu späť.

Ďalšou skutočnosťou, ktorou sa bol Okresný súd Bratislava III nútený zaoberať, boli úkony sťažovateľky týkajúce sa presného označenia žalovanej strany v konaní a zmien na strane žalovanej strany, ako aj vedľajšieho účastníka konania a pod. Z predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že sťažovateľka opakovane menila označenie odporcov a po tom, čo okresný súd jej žiadosti vyhovel, následne žiadala ďalšie zmeny v osobe odporcov, resp. vedľajších účastníkov konania. Pôvodný návrh smeroval voči starostovi mestskej časti Bratislava – Rača, ktorý bol neskôr zmenený 12. augusta 1996, keď sťažovateľka za žalovaného popri starostovi mestskej časti Bratislava – Rača označila aj Bytofond, podnik mestskej časti Bratislava – Rača, ktorý okresný súd pribral do konania na strane odporcu. Následne po námietke uplatnenej žalovaným, že Bytofond Rača nemá právnu subjektivitu, upravuje 16. mája 1997 sťažovateľka názov žalovaného na mestskú časť Bratislava – Rača, zastúpenú Bytofondom Rača. Po uplatnených námietkach odporcu v I. a II. rade okresný súd 28. júla 1997 ustálil, že na miesto odporcu nastúpi mestská časť

Bratislava – Rača a následne 13. októbra 1997 bol do konania ako vedľajší účastník pribratý Bytofond Rača, ktorý sťažovateľka 26. novembra 1999 zase žiada vylúčiť z konania. Naposledy 10. októbra 2001 zobrala v mene sťažovateľky jej právna zástupkyňa žalobu voči starostovi mestskej časti Bratislava – Rača späť. Opakované zmeny uskutočnené sťažovateľkou v predmete konania a označovaní odporcov viedli k tomu, že okresný súd vyzýva 29. novembra 2001 žalobkyňu, aby podrobne špecifikovala okruh účastníkov a súčasný predmet sporu, na akom právnom základe a proti komu smeruje. Ďalším postupom sťažovateľky boli jej opakované žiadosti o spojenie vecí sp. zn. 14 C 120/96 s ďalšími označenými konaniami a následné „odpájanie“ týchto vecí, ďalej späťvzatie a čiastočné späťvzatie svojich vlastných návrhov, pri nariadených pojednávaniach (v priebehu roku 1997) jej opakované žiadosti o ich odročenie a pod.

Hoci ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľky zobral do úvahy, že ako účastníčka súdneho konania nesporne má právo na tie procesné úkony, ktoré v jeho doterajšom priebehu urobila, vzhľadom na ich povahu, intenzitu a dobu uplatňovania konštatoval ich významný dopad na samotný predmet konania a určenie jeho účastníkov, a tým aj na dobu doterajšieho priebehu súdneho konania, v dôsledku čoho jeho dĺžku možno v rozhodujúcej miere pričítať práve na vrub sťažovateľke. Je tiež zjavné, že viaceré zmeny predmetu konania uskutočnené na návrh sťažovateľky bránili sústredenému postupu súdu pri rozhodovaní vo veci samej.

3. Tretím kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v označenom súdnom konaní, bol postup Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 14 C 120/96. Hoci ústavný súd zistil, že v období od 2. februára 1998 do 18. februára 1999 a od 13. júna 2000 do 21. februára 2001 okresný súd nekonal, a takéto obdobie našiel aj od októbra 2002 do marca 2003, vzhľadom na rozhodujúci podiel sťažovateľky na doterajšej dobe konania v jej veci, ako aj viaceré zmeny predmetu konania, ktoré bránili meritórnemu rozhodnutiu súdu v rozumnej dobe, rozhodol, že uvedené obdobia nemožno posudzovať ako priet'ahy v konaní, ktoré by porušovali základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Zbytočné priet'ahy v konaní sp. zn. 8 C 153/97

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci vedenej pod sp. zn. 8 C 153/97, ústavný súd zo sťažnosti sťažovateľky, ako aj zadováženého súdneho spisu zistil, že predmetom uvedeného konania je jej žaloba o splnenie povinnosti žalovaného (mestskej časti Bratislava – Rača) týkajúcej sa prevodu bytu do jej vlastníctva. Vec skutkovo a právne súvisí s konaním sp. zn. 14 C 120/96, keďže aj v tomto konaní sa riešia právne otázky spojené s užívaním bytu sťažovateľkou. Podobne ako v konaní sp. zn. 14 C 120/96 ústavný súd konštatoval, že nejde o vec právne alebo fakticky zložitú, ktorá by pri sústredenom postupe súdu nemohla byť rozhodnutá bez zbytočných priet'ahov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky, táto vystupovala aktívne, nahliadala do spisu, bola zastúpená právnu zástupkyňou a jej procesné úkony výrazne neprispievali k doterajšej dobe konania pred Okresným súdom Bratislava III. V záujme procesnej ekonomiky (a teda aj urýchlenia konania) podala právna zástupkyňa sťažovateľky 18. apríla 2000 okresnému súdu návrh na spojenie vecí sp. zn. 14 C 120/96 a 8 C 153/97, „nakoľko ide o rovnakých účastníkov konania a rovnaký predmet konania byt 24 v dome B. a veci spolu skutkovo súvisia“.

3. Postup súdu bol tretím kritériom, ktoré ústavný súd zohľadňoval pri zisťovaní, či v konaní sp. zn. 8 C 153/97 došlo k zbytočným priet'ahom v konaní. Na rozdiel od konania sp. zn. 14 C 120/96 Okresný súd Bratislava III nebol konfrontovaný s početnými a rôznorodými procesnými návrhmi sťažovateľky, na ktoré by bolo potrebné reagovať. Zo zadováženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že v konaní sp. zn. 8 C 153/97 došlo k zbytočným priet'ahom v konaní spôsobeným nečinnosťou okresného súdu, hoci jeho ďalšiemu postupu nebránili zákonné prekážky. V okolnostiach prípadu ústavný súd zistil, že od podania návrhu v júli 1997 sa vo veci uskutočnili iba dve pojednávania, pričom prvé pojednávanie vo veci (od jeho začatia 29. júla 1997) bolo nariadené až na 29. marec 2001, t. j. po 3 rokoch a 8 mesiacoch. Ani na tomto a ani na druhom pojednávaní 11. októbra 2001 okresný súd vo veci meritórne nekonal, ale, naopak, prerušil ho podľa § 109 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na očakávaný výsledok konania vo veci sp. zn.

14 C 120/96. Na základe odvolania sťažovateľky Krajský súd v Bratislave toto uznesenie zrušil (8 Co 232/02 z 30. augusta 2002), pričom v odôvodnení uviedol: „konania 8 C 153/97 a 14 C 120/96 možno spojiť na spoločné konanie“.

Keďže v konaní sp. zn. 8 C 153/97 ústavný súd zistil, že od roku 1997 vo veci samej Okresný súd Bratislava III nekonal, hoci jeho postupu nebránila žiadna zákonná prekážka, rozhodol, že došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal Okresnému súdu Bratislava III, aby v konaní sp. zn. 8 C 153/97 konal bez zbytočných priesťahov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde: „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.“ Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovateľka požadovala priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 600 000,-- Sk, ktoré jej právna zástupkyňa odôvodnila podaním z 10. októbra 2002, v ktorom uviedla: „... sa z dôvodu, že OS Bratislava III spôsobil v konaniach 14 C 120/96 a 8 C 153/97 už 6 rokov trvajúci nedôvodný prierah, v zast. svojej klientky domáham za každý rok nečinnosti súdu finančného zadosťučinenia 100.000 Sk, spolu 600.000 Sk, pretože svojou nečinnosťou súd nielen porušil právo mojej klientky na spravodlivý súdny proces, ale pripravuje ju aj o zákonný nárok na vlastníctvo bytu.“

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Hoci ústavný súd prikázal Okresnému súdu Bratislava III, aby v označenom súdnom konaní konal bez zbytočných prierahov, vychádzal z názoru, že porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci.

Vzhľadom na celkovú dobu konania Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 8 C 153/97, berúc do úvahy, že sťažovateľka sa o predĺženie doby tohto konania výrazne nepričinila, a zohľadňujúc aj konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľky a povahy konania, ako aj pocitu neistoty a tiež naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 40 000,-- Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Advokátka JUDr. V. D. vyčíslila trovy právneho zastúpenia za tri úkony sumou 32 310,-- Sk. Ústavný súd pri

stanovení výšky trov právneho zastúpenia postupoval podľa § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2001, ktorá bola 11 963,-- Sk. Náhrada bola priznaná za tri úkony po 3 900,-- Sk a po 100,-- Sk režijný paušál v celkovej čiastke 12 000,-- Sk.

Trovy konania je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2003